

כתחובות עשירי גשייה שהיה שמי פרק

מסורת הש"ם

ה) מוקפה מה פ"י,
ו) עליל פ"ו., ג) אס חי'
לכד לרבות נחמן.

(ה) ר"ל נטה דמייני מני
צוויחדי נטה גו מצעי לטה.
(ג) חולין ר"ל וגה קלי פטכל גו
פספמד על הווין פטכל
לטמונת גזן לי קלי פטכל גו
פספמד על הווין וכו'.

ב' צבאות נאמנו. מולקן צבואה: צו לאירועה. צ'אנקחו צפין צו נמלוד מלחמתן צו ולחן חלקו צו ומועלן בצל מלכו צו וזה כלום סלוך חולקן צבואה. הצל צו למלחמות וכחtmpים בצדדים וטהנותו: זה גוטל פ' מעוטיו צו. טעלי ממילון נלכדרו. והמ דנעם לרשתם מקומן

כא א ב ג פ ז
ה'ב' נ'ב' מ'ב' נ'ב' ג'
ס'ג ע'ב' נ'ב' ס'ב' ק'ב' ח'ב'
ס'ב' ק'ב' מ'ב' כ'
ד' ה' ב' פ' מ'ב' מ'ב'
ח'ב' נ'ב' ב' ב' כ'ב'

השבר לאמצע אמר רבה מסתברא מילתיה
שמדובר בשור להרישה ועומד להרישה
אבל מעותיו זה נוטל לפ' מעותיו ורב
המנוגן אמר אפילו שור להרישה ועומד
לטביחה השבר לאמצע מיתובי ^כשנוי שהטילו
לבים זה מנה וזה מאותם השבר לאמצע
מאי לאו בשור להרישה ועומד לטביחה
תויבתא דרבכה לא בשור להרישה ועומד
הרישה אבל שור להרישה עודם לטביחה
מאי זה נוטל לפ' מעותיו וזה נוטל לפ'
מעותיו אדרני סייא לך וזה בשלו וזה בשילו
נתערבו וזה נוטל לפ' מעותיו וזה נוטל לפ'
מעותיו ליפלוג וליתני בירדייה במד"א בשור
הרישה ועומד להרישה אבל בשור להרישה
עומד לטביחה וזה נוטל לפ' מעותיו וזה נוטל לפ'
מעותיו וה נוטל לפ' מעותיו תנן ובן שלשה
שהטילו לבים פחתו או הותירו כך הן
חולקין מי לאו פחתו פחתו ממש הותירו
חותירו ממש אמר רב נחמן אמר רבה בר
ocabah לא הותירו ווי הדתי פחתו אסתירא
צוניה: מתני' דמי שהיה נשוי ד' נשים
מת הראשונה קודמת לשניה ושניה
שלישית ושלישית לרבעית וראשונה
שבעת לשניה ושניה לשלישית ושלישית
לרביעית והרביעית נפרעת שלא בשבועה
בן נם אומר וכי מפני שהיא אחרונה
שכרצה אף היא לא תפרע אלא בשבועה
היו יוצאות כולן ביום אחד כל הקודמת
לחברתה אפילו שעה אחת וכלה וכך הוי
בוחבין בירושלים שעות הוי כולן
בשעה אחת ואין שם אלא מנה חולקות
כשווה: גמ' במא קמפלגנו אמר שמואל
רבנן

כא א ב ג מ"י פ"ד
מַהֲלָךְ שְׁמִינִית קֶלֶג
כט מג עזון כט טו"ט ק"מ י"ע
בב ד ה מ"י פ"ז מס' מ"ל
חטאת קל' כט מג
שנין צט' טו"ט ק"מ י"ע
סמן צט' ק"ט ז' ג
בג ו מ"י ס"ק נ"ל ז'
טו"ט ע"ס ס"ק י"ז: